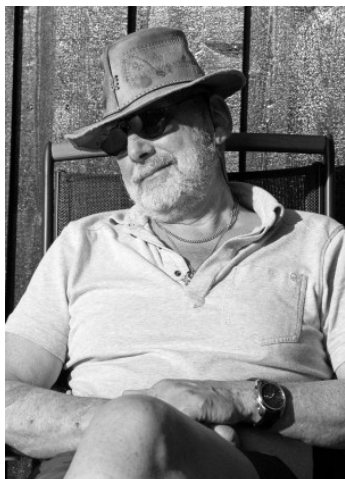

Morten Georg Stiris

MINNEORD

TOR ØYSTEIN GJØLBERG

FINN G. LILLEÅS

BJARNE SMEVIK

Det var med sorg og vemod vi mottok budskapet om at vår gode venn og kollega, Morten Georg Stiris, døde 11. mai i år, 74 år gammel.

Morten tok sin medisinske utdanning i Dublin med embetseksamen i 1974. Med en far som radiolog ble han tidlig interessert i radiologi. Han gjennomførte sin spesialistutdanning i Tromsø og senere på Aker sykehus hvor han så i en årrekke var en høyt verdsatt overlege ved radiologisk avdeling. De siste aktive årene arbeidet han hovedsakelig ved et privat institutt.

De første årene som radiolog skolerte han seg i angiografiske metoder. En kort periode var han i Japan for å lære kollegaer på et lokalt sykehus disse nye teknikkene. Etter hvert var det ortopedisk radiologi med ultralyd og senere MR som ble hans største interesse og viktigste arbeidsområde. Han ble en anerkjent kapasitet innen dette feltet, spesielt ved skader i skuldre og knær. Hans kunnskaper ble derfor ofte benyttet ved uavklarte tilstander hos utøvere innenfor mange idrettsgrener. Morten var også lege for flere idrettsklubber,

bl.a. Vålerenga ishockey og håndball hvor flere av hans egne barn var aktive. I mange år ble han benyttet som foredragsholder på faglige kurs og møter, både innen radiologi, ortopedi og idrettsmedisin.

I sitt daglige virke, med sine kunnskaper, erfaringer og gode medisinske skjønn var han til stor hjelp ved diagnostiske problemer. Han kom ofte med kloke og klargjørende innspill krydret med lun humor.

I mange år har vi hatt en klubb med radiologer fra forskjellige sykehus i Oslo-regionen. Det har vært lærerike stunder med medbragte kasus, med diagnostiske problemer eller sjeldne funn. Vi har hatt stor glede av Mortens person og nærvær i denne lille klubben, og vi vil savne han i våre kommende møter.

Selv om Morten var engasjert og dyktig i sitt fag var vi aldri i tvil om at familien med Åse, barn og barnebarn likevel alltid kom først. Han satte stor pris på friluftslivet og sportslige aktiviteter, oftest med familien, særlig fjellturer med utgangspunkt fra hytta på Sjusjøen og båtlivets gleder på fjorden.

Morten var i mange år syk med alvorlige, til dels livstruende forverrelser. I lange perioder var helsen likevel bedre, og han var aktiv, både i arbeidslivet og sosialt. Utad virket han lite påvirket av egen sykdom, viste en beundringsverdig styrke og ro som varte til det siste, og alltid med støtte av en stor og trofast familie.

Morten ble bisatt etter jødisk tradisjon, en seremoni som var både gripende og rørende for dem som var til stede. Våre tanker går nå til Åse, barna og barnebarna som alltid stod ham bi.

Publisert: 23. oktober 2023. Tidsskr Nor Legeforen. DOI: 10.4045/tidsskr.23.0638
Opphavsrett: © Tidsskriftet 2026 Lastet ned fra tidsskriftet.no 29. mars 2026.